

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בעת רעוא
דרעוין פרשת משפטים ה'תשפ"א

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיווק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיווק יומי

לקבלת החיווק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת משפטים, שנת תשפ"א לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א בליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י.

לשון רבינו זכרוננו לברכה: מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין להם ישוב־הדעת, ואינם מישבין עצמן. והעקר - להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואזי בודאי ישוב אל ה'.

אך דע, שעל־ידי מרה־שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל־כן קשה לו לישוב דעתו. רק על־ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, בבחינת (ושעיהו נה, יב): כי בשמחה תצאו, שעל־ידי שמחה נעשין בן־חורין ויוצאין מן הגלות.

ועל־כן כשמקשר שמחה אל המוח, אזי מחו ודעתו בן־חורין, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישוב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על־ידי גלות אין הדעת מישב, כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (מגילה יב): על בני עמון ומואב, דמיתבא דעתיהו מחמת שלא הלכו בגלות, שנאמר (דמנחם מת, יא): שאנן מואב מנעוריו וכו', ובגולה לא הלך, על פן עמד טעמו בו וכו'.

ולבוא לשמחה הוא על־ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה על־כף־פנים, כמבאר על פסוק: אַזְמַרְהָ לְאַלְקֵי בְעוֹדֵי (בליקוטי הראשון, בסימן רכב), עיני שם.

ועל־כף־פנים יש לו לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, שלא עשני גוי, וכמו שאנו אומרים: ברוך אלקינו שבְּרָאֵנוּ לְכַבֵּדוֹ, והבדילנו וכו' ונתן לנו תורת אמת וכו'. מכל זה וכיוצא בזה ראוי לו לקח לו שמחה לשמח דעתו פנ"ל. וזה בבחינת (שבת עז:): בדיחא דעתה, שהוא דבר גדול, דהינו שמקשר השמחה למחו ודעתו, ואזי המוח משחרר, ויש לו ישוב־הדעת פנ"ל, וגם למעלה נעשה מזה יחוד גדול על־ידי בדיחא דעתה:

הסביר ראש הישיבה שליט"א, רבינו אומר: "מה שְהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ", מדוע אנשים כל כך נפולים בעצמם ואינם קרובים להשם יתברך? "הוא רק מַחֲמַת שְׁאִין לָהֶם יְשׁוּב־הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן", כי אין להם ישוב הדעת - לא חושבים מהתכלית; "וְהָעֶקֶר - לְהִשְׁתַּדֵּל לְיִשְׁבַּ עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, מָה הַתְּכֵלֶת מִפְּלֵ תַּאֲוֹת וּמִפְּלֵ עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תַּאֲוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף, הֵן תַּאֲוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִזִּי בְּנֵדָא יְשׁוּב אֶל ה'", העיקר זה לעשות חשבון בכל יום ולשאול את עצמינו: 'מה? מה התכלית של כל התאוות וכל השטויות, כמו כבוד וכדומה, מה יהיה לי מלרדוף אחרי תאוותי? הרי לא נשאר כלום מהבן אדם, רק את המעט עבודת השם יתברך שעושים בזה העולם, אם חושבים בראש צלול רואים שהכל באמת הבל הבלים וחוזרים להשם יתברך.

באיזה חלקה יותר מכובד להיקבר

מוהרא"ש סיפר, הוא פעם היה בבית החיים בציונו הקדוש של הרב הקדוש מבעלז זכותו יגן עלינו הוא שם לב שמסתובבים בבית החיים אב ובנו והם מדברים ביניהם באיזה חלקה יותר מכובד להיקבר, למעלה או בקצה החלקה וכו'... אמר מוהרא"ש: "תסתכלו איך אדם שאינו חי עם ישוב הדעת כל כך שקוע בתאוות הכבוד, כל הראש שלו מלא מחשבות איפה הוא יקבל הכי הרבה כבוד, היהודי המבוגר אין לו שום דאגה לדאוג מעבר לבדיקת חלקות קבורה איפה הוא יקבר לאחר מותו ויהיה לו שם יותר כבוד...

לדאבונינו רואים שישנם אנשים שחיים בלי שום ישוב הדעת, הם אינם חושבים מהתכלית אלא משטויות והבלים, לדוגמה כשמגיעים לשידוכים, אדם שחי עם ישוב הדעת שחי עם התכלית, מחפש רק שהבחור יהיה עם יראת שמים ומידות טובות אבל בפועל רואים אצל אנשים אחרת, כל ראשם עסוק רק ב'עם איזה כובע הולכים במשפחה המדוברת? כובע סאמעט או כובע לבד, גבוה או נמוך?'... מה זה קשור לשידוכים? כל זה הרי שטויות, את זה לא לוקחים לקבר, אדם לוקח איתו לקבר רק תורה, תפילה, שחרית, מנחה ומעריב, וכל המצוות שעושים! לכן אסור לאדם לרמות את עצמו, רק

עליו לחשוב מהתכלית, לעשות בכל יום חשבון 'מה התכלית של כל התאוות וכל השטויות, מה יהיה לי מלרדוף אחרי תאוותי? הרי כלום לא ישאר ממני, רק את המעט עבודת השם יתברך שאני חוטף בעולם הזה.

ממשיך ואומר רבינו, איך אפשר לזכות לישוב הדעת ולמוח צלול לדעת איך צריך להתנהג בעולם הזה? "אַף דַע, שְׁעַל-יְדֵי מְרָה-שְׁחֹרָה אֵי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמֶּחַ פְּרָצוֹנוֹ, וְעַל-כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ", כשאננם שמחים, כשמפוחדים ולחוצים - אי אפשר לחשוב דברים טובים, אי אפשר לחשוב טוב, חושבים כל העת רק מחשבות רעות. "רַק עַל-יְדֵי הַשְּׂמֵחָה יוּכַל לְהִנְהִיג הַמֶּחַ פְּרָצוֹנוֹ, וְיוּכַל לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ", אבל כאשר שמחים אז המח פתוח לרווחה ואינו מצומצם ובקלות הופכים את המחשבות למחשבות טובות, "כִּי שְׂמֵחָה הוּא עוֹלָם הַחַרּוֹת, בְּבַחֲיִנַת כִּי בְשְׂמֵחָה תִצְאוּ, שְׁעַל-יְדֵי שְׂמֵחָה נַעֲשִׂין בְּ-חֹרֵין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת", כמו שכתוב (ישעיה נה, יב): "כִּי בְשְׂמֵחָה תִצְאוּ", עם השמחה יוצאים מהדאגה, כי אדם שמח הוא אדם חופשי, הוא חופשי מכל הקטנויות, כך מגיעים לישוב הדעת והופכים ליהודי כשר.

אבל אומר רבינו, איך אפשר לזכות להיות בשמחה? "וְלִבּוֹא לְשְׂמֵחָה הוּא עַל-יְדֵי מַה שְּׂמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עַל-כָּל-פְּנִים, כְּמִבְּאֵר עַל פְּסוּק: אִזְמַרְהָ לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי (בְּלִקוּטֵי הַרְאִשׁוֹן, בְּסִימָן רַפּ"ב), עֵינֵי שָׁם", על ידי שמוצאים בעצמינו מעט טוב, נקודה טובה משהו טוב שעשינו, על ידי זה אפשר להגיע לשמחה ולצאת מכל המעשים הרעים.

רבינו אומר כאן שלושה דברים התלויים אחד בשני, אי אפשר להיות יהודי כשר אם אין ישוב הדעת, בכדי לזכות לישוב הדעת צריך להיות בשמחה, ובכדי להיות בשמחה צריך כל אחד למצוא בעצמו איזה נקודה טובה מעשה טוב שעשה.

ממשיך ואומר רבינו, "וְעַל-כָּל-פְּנִים יֵשׁ לוֹ לְשִׂמְחַ בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא עֲשִׂנִי גוֹי, וְכִמּוֹ שְׂאֲנוֹ אוֹמְרִין: בְּרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ, וְהַבְּדִילָנוּ וְכוּ' וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְכוּ'. מִכָּל זֶה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה רְאוּי לוֹ לִקַּח לוֹ שְׂמֵחָה לְשִׂמְחַ דַּעְתּוֹ כִּנְ"ל", העיקר צריך לשמוח עם זה שאני יהודי ולא

נולדתי גוי', אפילו אם אין לי עם מה לשמוח, אני שמח עם זה שאני יהודי ולא גוי.

יהודי צריך להחיות את עצמו ולשמוח עם כל דבר קטן שהוא עושה, ברוך השם אני לובש כיפה, אני עטור בזקן ופיאות, ברוך השם אני שומר שבת, אני מניח תפילין, אני מתפלל שחרית, מנחה ומעריב וכך הלאה, לשמוח עם כל הדברים הפשוטים שעושים, אם שמחים עם כל הנקודות הטובות זוכים לישוב הדעת; אם חס ושלום הפסדת שחרית לך להתפלל מנחה ואם הפסדת 'מעריב' אל תרים ידיים, לך בבוקר לבית הכנסת ותתפלל שחרית, אתמול לא הנחת תפילין חס ושלום - תניח היום תפילין. 'אבל אני כל כך רחוק מהקדוש ברוך הוא, אני הרי יודע מי אני וכו', איך נראית התפילה שלי וכו', - כל זה לא רלוונטי כרגע, תעזוב את הזכרונות הישנים שלך, אל תחשוב מה היה אתמול, תתחיל כעת מהתחלה, תעשה לכל הפחות מה שאתה יכול לעשות כעת, תחטוף כל דבר קטן שאתה יכול לעשות להשם יתברך.

השם יתברך עונה לי

ה'ישוב הדעת' שרבינו נותן לנו מלווה אותנו במשך כל היום, כאשר מציעים לי עיסקה, מקום עבודה וכדומה, חסיד ברסלב תמיד יענה ברוגע "תן לי יום, אני יחשוב על כך", מה אתה צריך יום, במה תחכים עד מחר? "אני אלך להשם יתברך אני אשפוך את הלב את כל ספקותי אשטח לפניו אם לקחת את זה או לא", מה זה נקרא, איך תדע מה השם עונה לך, השם מדבר איתך? "כן, אני אראה אם אני אקח את ההצעה - אז השם יתברך ענה לי 'כן', ואם לא אקח את ההצעה - אז השם יתברך ענה לי 'לא', אני מוסר את עצמי להשם יתברך, אני מדבר ומשוחח את זה עם השם, ואיך שנכנס לי בראש לעשות - זה מגיע מהשם יתברך, השם הוביל שכך יהיה.

על ידי 'התבודדות' מקבלים ראש צלול לדעת איך הדרך הנכונה להתנהג, רבי נתן הקדוש זכרונו לברכה אמר: "איך מסתדר לי הכל גם לעת זקנה?! כי הרגלתי את עצמי לא לעשות שום דבר בלי לבקש לפני זה מהשם יתברך, לכן לא מפריע לי כעת כלום" לרבי נתן היו הרבה תלמידים עובדי השם וכו', אמר

תלמידו הגדול רבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה: "הם באמת 'עובדים' יותר גדולים ממני, אבל בשביל עצה הם צריכים להגיע אלי", כי על ידי שהוא הרבה בהתבודדות הוא קיבל שכל מאוד ישר וצלול לדעת איך להסתדר בכל מצב.

אנחנו נכנסים כעת לשבוע חדש פרשת תרומה, בואו נחטוף נקודות טובות להשם יתברך, בואו נלמד בכל יום מעט משניות, בואו נלמד בכל יום מעט חומש. כמה שכבר דיברנו על כך צריך שוב לדבר, בואו נתחיל לציית לרבינו בואו נאמר שניים מקרא ואחד תרגום מתחילת השבוע, מיום ראשון, ביום ראשון נאמר עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה. אם הולכים בדרך הזאת, אפשר להיות בטוחים שמסיימים בכל שבוע את כל הפרשה.

אם נציית לרבינו בתמימות ובפשיטות נזכה לדברים מאוד יפים, אמן.

